

ESPAI DE DEBAT EDUCATIU MONTORNÈS

ACTA REUNIÓ 20 d'octubre de 2017

Assisteixen:

Poble de Montornès: unes 12 persones, d'àmbits i realitats diverses, i infants, atesos pel servei de monitors.

Es dona la benvinguda al nou curs i que l'Anna serà la que, actualment dinamitzi el projecte.

Es planteja la necessitat de tancar el primer tema: l'autonomia, en base a les aportacions ja fetes i a les propostes per donar-hi forma.

L'Anna es trobarà en petit comitè poder arrodonir-ho i en farà la proposta.

De cara a recuperar tot el que es va fer, en elació al segon tema: rol de l'adult, autoritat i afectivitat es proposa canviar el focus del tema sigui en relació a la sobreprotecció o als límits i normes.

La decisió és focalitzar-ho en: **límits i normes**.

Com que aquesta tema ja s'havia abordat, al final d'aquesta acta s'inclou un resum de les actes del passat curs que recollien informació al respecte.

Idees que sorgeixen:

Els límits tenen sentit en relació a les decisions de la família, el seus criteris educatius, cultural i valors.. tenen sentit per a cada família. Poden haver-hi excepcions però ajuden a la canalla a entendre els criteris educatius que es trameten.

També hi ha uns límits i normes en funció del lloc on s'està i, si és un context públic, afavoreixen el funcionament i que hi hagi convivència i es puguin portar a terme les activitats o objectius del col·lectiu. En aquest cas són menys flexibles perquè poden interferir en el funcionament.

Es valora que és important transmetre a la canalla els criteris que donen sentit a les normes i límits perquè puguin assumir-los i no sols complir-los si se'ls controla o vigila. Els criteris són els per què de les normes i els límits.

Alguns d'aquests criteris tenen la fortalesa d'afavorir la salut, la convivència, el funcionament, el benestar,... per això la canalla ha de tenir clar el que es pretén.

És important, també, que es compregui el procés evolutiu de cada criatura i afavorir que vagin assumint els criteris i les normes de forma progressiva tot mostrant el valor i benefici d'aquesta adquisició.

Ajuntament de
Montornès del Vallès

És important que s'expliqui a la canalla si hi ha diversitat de criteris entre la família, l'escola o altres contextos, per tal puguin saber com han de respondre.

Cal també respectar la idiosincràsia de cada família i buscar, en el marc escolar, els punts de concordança pensant sempre en la canalla que amb l'educació han d'adaptar-se a la societat.

S'emplaça al grup a la sessió del proper curs que tindrà lloc el 3r divendres de mes a l' Hotel d'Entitats.

Dates per les properes sessions:

17 de novembre de 2017

19 de gener de 2018

16 de febrer de 2018

16 de març de 2018

20 d'abril de 2018

18 de maig de 2018

Resum de les sessions anteriors:

Acta de febrer del 17

El nostre tema: **límits i autoritat.**

Cal posar límits a les criatures? És possible que no hi hagi límits?

Des que naixem els límits ja hi són. Els límits responen a uns criteris.

Enfrontament? Imatge del que diem a la canalla i del que acabem fent.

La canalla intentarà comprovar el que normalment interpretem com a provocació, perquè necessiten saber com som, si tenim clars els criteris, si és estable el que els demanem, fet que afavoreix que aprenguin des de ben petits com aconseguir el que volen si no tenim estabilitat en les demandes. Hi ha d'haver **el criteri molt clar perquè és l'argument que hem de donar a la criatura**, sense excedir-nos en la justificació i és el que ha d'aprendre per tenir autonomia i no s'hagi d'estar controlant

Veure que l'adult ho té clar els permetrà **viure amb més seguretat**, ja que quan a casa no hi ha criteris pateixen, tenen més inseguretat, més inquietud.

Per això és important que hi hagi **coherència entre el que diem i el que fem**. L'adult no s'ha de sentir malament per posar els límits perquè els estem educant i no és un caprici sinó una necessitat i cal que la canalla puguin entendre que cal adaptar-se a les necessitats (salut, educació, convivència). **La responsabilitat del procés evolutiu del nen és de l'adult**, aquesta responsabilitat no la podem pas delegar en la canalla.

L'adult ha de ser referent per les criatures, amb seny i exercint de pares i mares.

Acta de març

Va quedar clar a l'altre sessió que cal posar límits a les criatures i **aquests han de ser creïbles**. És possible que no hi hagi límits? Des que naixem els límits ja hi són. Els límits responen a uns criteris.

Acta d'abril

Es parla sobre algunes de les frases que apareixen en l'acta anterior, concretament de la que diu "els nens provoquen als pares". Es diu que la canalla no provoca, investiguen i proven moltes coses, **sovint coincideix també** en aquelles que els diem que no han de fer **perquè les seves idees, necessitats i prioritats no són coincidents per edat i lògica**.

La pregunta és com fer per respondre, **nosaltres**, davant d'aquestes situacions?.

Algunes respostes podrien ser:

- Ajustar les nostres demandes, no demanar tant.
- Mirar de prioritzar allò que realment és important, no tot ho és per igual.
- Hem d'entendre que a les criatures els hi costa situar-se en el nostre lloc i entendre les nostres necessitats o desitjos per davant dels seus propis.

La canalla fa el que li toca fer per edat. L'adult ha d'aprendre a relativitzar determinades situacions i creure que allò que s'ha anat construint i educant fa base en la criatura.

Davant d'allò que **la canalla no fa hi ha** d'haver unes conseqüències, cal desorientar-los no fent allò que esperen, donar-los-hi el temps que necessiten. No cal resoldre-hi la situació, la canalla s'ho ha de trobar, **com a factor d'aprenentatge i coherència amb el que diem**

La canalla es pregunta per què hi ha persones que es salten els límits o les normes i viuen millor que aquells que les respecten. **Però cal veure si és apropiat o no,**

Autonomia moral.- aquella que no es té quan **formes part del grup observa** i no fa res davant d'una situació injusta. **Hi ha situacions que no es poden tolerar.**

Autonomia afectiva.- **aquella que es té quan es pot assumir la solitud no t'importa o acceptes per no sotmetre't a situacions que serien inapropiades.**
Per tant més val estar sol que mal acompanyat.

Acta de maig

De retorn al tema d'aquesta temporada, **l'autoritat i els límits.** Tothom demana una autoritat i uns límits, són necessaris, però hem de mirar de tant en tant el punt de vista de la canalla, cal veure des de la seva alçada les vivències que tenen de les diferents situacions.

Des d'on s'ha d'afavorir més l'autonomia moral? Des de l'escola o des de la família?

Des de l'escola es treballa l'autonomia moral, els nens/es han d'aprendre a resoldre els conflictes entre ells. **Tant els pares com a l'escola els hi donem les pautes de comportament a seguir per créixer en autonomia moral.**

Es la família qui porta el pes de l'autonomia moral i l'escola ha de col·laborar en aquest procés donant pautes socials, ha d'haver credibilitat i confiança entre família i escola.

L'infant ha d'entendre que l'autoritat la té l'adult, ja sigui els adults de l'escola o els de la família.

Tot el que passa a l'escola relacionat amb els conflictes està previst al protocol, però els mestres han de veure el que passa a la classe, són els que poden fer prevenció a l'aula, són els que han d'afavorir la convivència entre els seus alumnes, veure quina posició ocupa cada alumne en relació amb els altres, són ells els que poden intervenir immediatament en cas de conflictes, ells són la primera autoritat a l'escola. La família i l'escola s'han d'entendre i compartir el procés educatiu de la canalla de manera òptima.

Els pares són l'autoritat a casa, mai s'ha de sobre protegir a l'infant, ha de saber que l'autoritat és la família, NO el nen/a. Aquí està la necessitat de posar límits als petits. La família ho ha de tenir clar, ha de prendre les seves decisions sobre l'educació dels fills/es, al seu ritme, cada criatura té el seu. **L'objectiu és l'ensenyament de la vida, l'autoritat, els límits i els respecte a tot, a la família i a la societat, la coherència i l'educació es fa de petit, les bases de l'aprenentatge es fa des de sempre, en qualsevol moment del dia a dia. L'adult és qui guia i modela aquest procés.**

A la vida hi ha coses més importants que d'altres, **s'ha de prioritzar el que és important i relativitzar el que la família considera que es pot en funció dels seus propis criteris, el que s'ha de mantenir sempre és la coherència. El límits s'han de respectar i si no es fa ha d'haver una resposta o conseqüència.**